अकाणिषु अतात्मा हाभि सदे हाः प्रियासवः। कपे र त्रासिषु ने दि त्रुगाः सिंह ध्वने रिव॥ ११॥॥॥ ॥ इति सिचि वृद्धाधिकारः॥

जिल्मि अरेत्यदि। खुतात्माहाः निरुत्माहाः अरारिषुः स्ताः सा द्रित प्रब्दितवनाः यतः प्रियासवः प्रियप्राणाः कपेः सम्बन्धिना नादादचासिषुः चसाः उभयचापि नेटीति प्रतिषिद्धोऽतो हला देरिति विकल्पः। दति सिचि दृद्धाधिकारः॥ १९॥

त्रकोत्यादि। प्रियात्रमवः प्राणायेषां ते यात्रधानाभिनदेशा
विदीर्णग्रिताभूत्वा निरुत्साश्चानिस्पृशः मनः त्रकाणिषुः स्ताः
सा दित ग्रव्दितवनः कणग्रव्दे इमादेः मेमदित पर्वे तिः कपे
नीदात् त्रवासिषुः वसाः पूर्ववत्य वे तिः यथा सिंहस्य ध्वनेर्स्गा
स्तस्यन्ति। दति सिचि दद्यधिकारः ॥ ११ ॥

मायानामीश्वरास्तेऽपि ग्रस्तहस्तारथैः कपिं। प्रत्या ववृतिरे हन्तुं हन्तव्यामारुतेः पुनः॥१२॥

जिल्मः इतद्र्यतिषेधमधिकत्या च मायेत्यादि। श्रधाननारं राचमाये दिशोगताः ते कपिं चनुं पुनः प्रत्यावद्यतिरे प्रति निद्नाः मायानामीयराः प्रभवः खेशेति वरच् नेद्वशिकतीति नेट् श्रार्द्वधातुकेत्यादिना प्राप्तत्वात् रघेस्तव गताः मनः श्रस्त इस्ताः श्रस्ताणि चसेषु येषामिति चनिकुशित्यादिना रमेरीणा